

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 197/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Грбовић, адвокат из ..., против туженог АД ЗА ОСИГУРАЊЕ „GLOBUS OSIGURANJE“ Београд, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници месно је **НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилца је Основном суду у Новом Саду поднела тужбу ради накнаде штете коју је претрпела услед незгодног пада дана 17.12.2022. године, којом приликом је задобила повреду у виду прелома десне потколенице због ког је код тужиље наступио инвалидитет од 10%, те је предложила да суд најпре утврди ништавост уговорне одредбе којом је, за случају спора у вези са испуњењем права и обавеза из полисе осигурања између осигуравача и осигураника укључујући и спорове у вези са исплатом одштетног захтева стварно надлежан суд у Београду и обавезе туженог као осигуравача да јој исплати накнаду штете због наступања осигураног случаја по полиси осигурања од последица несрећног случаја који је уговарач осигурања Предшколска установа „Радосно детињство“ закључила са туженим за своје запослене 17.05.2022. године.

Сматрајући да се тужбеним захтевом тражи исплата накнаде из уговора о осигурању за осигурање лица од последица несрећног случаја закљученог између Предшколске установе „Радосно детињство“ као уговарача осигурања и туженог као осигуравача, Основни суд у Новом Саду је оценио основаним приговор месне ненадлежности туженог сматрајући да се месна надлежност одређује на основу члана 40. став 2. ЗПП, а не по основу члана 44. ЗПП (вануговорна накнада штете) због чега се решењем П 5901/23 од 25.10.2023. године огласио месно ненадлежним у овој парници и списе доставо Трећем Трећем основном суду у Београду на чијој територији се налази седиште туженог као месно надлежном с позивом на одредбе члана 40. ЗПП.

Трећи основни суд у Београду није прихватио надлежност већ је предмет уз акт П 2018/24 од 26.04.2024. године доставио Врховном суду ради решавања насталог сукоба надлежности сматрајући да не постоји месна надлежност Трећег основног суда у Београду већ надлежност Основног суда у Новом Саду јер је на територији тог суда наступила штетна последица (повређивање тужиле која живи у Новом Саду) и да је стога, сходно одредби члана 44. ЗПП тај суд месно надлежан.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 22. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23) и члана 32. став 2. и члана 90. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да је за поступање у овој парници надлежан Трећи основни суд у Београду.

Према одредби члана 19. став 3. ЗПП, суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако се припремно не одржава, а пре упуштања у расправљање о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора (став 4.).

Одредбом члана 40. став 2. ЗПП прописано да је за суђење у споровима против правних лица опште месно надлежан суд на чијем се подручју налази њихово седиште према извештају Агенције за привредне регистре.

Одредбом члана 44. став 1. ЗПП прописано је да је за суђење у споровима због вануговорне одговорности за штету, поред суда опште месне надлежности надлежан и суд на чијем је подручју штетна радња извршена или суд на чијем је подручју штетна последица наступала, док је ставом 2. прописано да ако је штета настала услед смрти или тешке телесне повреде, поред суда из става 1. овог члана надлежан је и суд на чијем подручју тужилац има пребивалиште односно боравиште, а ставом 3. да ће се одредбе става 1. и 2. овог члана примењивати и у поступку против организације за осигурање ради накнаде штете трећим лицима на основу прописа о непосредној одговорности организације за осигурање, а одредба става 1. овог члана и у поступку о регресним захтевима по основу накнаде штете против регресних дужника.

Како је у конкретном спору ради утврђења делимичне ништавости уговора осигурању (у погледу одредбе о споразуму о месној надлежности) и исплате накнаде штете због наступања осигураног случаја којим захтевом тужилаца као осигураник тражи извршење уговорне обавезе осигуравача из уговора о осигурању од последица несрећног случаја, то се не ради о захтеву за накнаду вануговорне штете већ о захтеву за извршење уговорне обавезе због чега се месна надлежност одређује према одредби члана 40. став 2. ЗПП јер се не ради о спору за чије решавање би био надлежан суд места настанка штетне последице и због чега нема места примени одредбе члана 44. ЗПП за одређивање месне надлежности суда.

Стога је за суђење у овом парничном поступку надлежан Трећи основни суд у Београду на чијем подручју тужени има седиште, због чега је применом одредбе члана 22. став 1. ЗПП и члана 32. став 2. Закона о уређењу судова одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић